

רבי חזקיה פתח, כתיב, (שיר השירים ב) (פנחס רלג, ופ' תשא קפט) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים. מֵאֵן שׁוֹשְׁנָה, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. (בגין דאית שושנה ואית שושנה), **מֵה שׁוֹשְׁנָה דְּאִיהִי בֵּין הַחוּחִים אֵית בֵּיה סוּמְקָ וְחוּר, אוּף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֵית בֵּיה דִּין וְרַחֲמֵי. מֵה שׁוֹשְׁנָה אֵית בֵּיה תְּלִיסַר עֲלִין, אוּף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֵית בֵּיה תְּלִיסַר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי דְסַחְרִין לֵה מְכַל סְטָרְהָא. אוּף אֱלֹהִים דְּהֶכָּא (נשא דף קלא ב, וקלח, וקמו) (שמות קפו א) מִשְׁעֶתָּא דְּאֲדַכְּרָא אֶפִּיק תְּלִיסַר**

Rabbi Chizkiya opened (the discourse), It is written, 'As a rose among the thorns, so is my beloved amongst the daughters' (Song 2:2). Who is the rose? This (refers to) *Knesset Yisrael* [the collective (soul roots) of Israel] (*malchut-kingship*). For there is (one level of) a rose and there is (another level of a rose). Just as a rose, which is found amidst the thorns, has within her the colors of red and white, also *Knesset Yisrael* has within her (both) judgment and loving-kindness. Just like the rose has in it thirteen petals, so too *Knesset Yisrael* has in her thirteen paths of mercy, which surround her from all her sides.

Also, Elokim (*binah*), here in the first verse, from the time that it is mentioned, brought out (the next) thirteen words (of the verse) to surround *Knesset Yisrael*, and to guard her.

And after this, it is mentioned another time. ("And the spirit of Elokim hovered...") Why (is it mentioned) again? In order to bring forth five sepals that (are to) surround the rose. And these five are called 'salvations', and they are five gates. And concerning this secret it is written, "I lift up the cup of salvations" (Ps.116:13). This is the cup of blessing. The cup of blessing needs to be on five fingers (of the right hand-*chesed*), and not more (of the left hand-*gevurah*).

So in the same manner is the rose that sits upon five sepals, (that are) like the five fingers. And this rose (corresponds to) the goblet of blessing (*malchut*). (There are) five words from the second 'Elokim' (mentioned in the Torah) to the third 'Elokim' (that sig-

רבי חזקיה (נ"א רבי אלעזר) פתח, כתיב (שיר השירים ב) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים. מִי הַשׁוֹשְׁנָה זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל [משום שיש שושנה ויש שושנה]. מֵה הַשׁוֹשְׁנָה שְׁהִיא בֵּין הַחוּחִים יֵשׁ בֵּיה אָרֶם וְלָבָן - אַף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בֵּיה דִּין וְרַחֲמִים. מֵה שׁוֹשְׁנָה יֵשׁ בֵּיה שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר עָלִים - אַף בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יֵשׁ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוּת רַחֲמִים שְׁמִקִּיפּוֹת אוֹתָהּ מְכַל צְדָדִיָּהּ. אַף אֱלֹהִים שֶׁל כָּאֵן, מִשְׁעָה שְׁנֹזֶרֶת, הוֹצִיא שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תְבוֹת לְהַקִּיף אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּלְשַׁמֵּר אוֹתָהּ.

ואחר כך נזכר פעם אחרת. למה נזכר בפעם אחרת כדי להוציא חמשה עלים חזקים שפוכבים את השושנה. ואותם החמשה נקראים ישועות, והם [חמשה] [חמשים] שערים. ועל זה הסוד כתוב (תהלים קמו) כּוֹס יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא, זו כּוֹס שֶׁל בְּרַכָּה. הַכּוֹס שֶׁל בְּרַכָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת עַל חֲמֵשׁ אֲצִבְעוֹת וְלֹא יוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁחֲשׁוֹשְׁנָה שׁוֹשֶׁבֶת עַל חֲמֵשׁ עָלִים חֲזָקִים בְּדִגְמָא שֶׁל חֲמֵשׁ אֲצִבְעוֹת. וְהַשׁוֹשְׁנָה הַזֹּאת הִיא כּוֹס שֶׁל בְּרַכָּה. מִ"אֱלֹהִים" הַשְּׁנִי עַד "אֱלֹהִים" הַשְּׁלִישִׁי - חֲמֵשׁ תְבוֹת. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה הָאֹר שְׁנִבְרָא וְנִגְנְנוּ וְנִכְלָל בְּפִרִית הַהוּא שְׁנִכְנַס בְּשׁוֹשְׁנָה [ס"א זו] וְהוֹצִיא בֵּיה זֵרַע, וְזֶה נִקְרָא עֵץ עֵשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זֵרְעוּ בוֹ. וְאוֹתוֹ הַזֵּרַע קִיַּם בְּאוֹת הַפִּרִית מִמֶּשׁ. וְכְמוֹ שֶׁדְּמוּת הַפִּרִית נִזְרַע בְּאַרְבָּעִים וְשָׁנַיִם זְוֹגִים [של אותו] הַזֵּרַע הַהוּא, כִּד נִזְרַע הַשֵּׁם הַחֲקוּק מִפְּרֵשׁ בְּאַרְבָּעִים וְשָׁתַיִם אוֹתוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

בְּרֵאשִׁית, רבי שמעון פתח, (שיר ב) הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאָרְצָן. הַנְּצַנִּים - זֶה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. מִתִּי נִרְאוּ בְּאָרְצָן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שְׁכַתוֹב וְתוֹצֵא הָאָרְצָן, אִז נִרְאוּ בְּאָרְצָן. עַת הַזְּמִיר הִגִּיעַ - זֶה הַיּוֹם הָרְבִיעִי שֶׁהָיָה בוֹ זְמִיר עֲרִיצִים, מְאֹרֶת חֶסֶד. וְקוֹל הַתּוֹר - זֶה הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי, שְׁכַתוֹב יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם וְגו', לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת. נִשְׁמַע - זֶה הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי, שְׁכַתוֹב לַעֲשׂוֹת אָדָם, שֶׁהָיָה עֲתִיד לְהַקְדִּים עֲשִׂיהָ לְשִׁמְיעָה,